

ПРОБЛЕМА РОЗПОДІЛУ ВОД НІЛУ НА АФРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ

Ахмед Хусам Елдін, ПВІГ

Науковий керівник – ст. викл. **В.В. Лазарєва**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Вода є безцінним ресурсом, від якого залежить існування всього живого на Землі. Ніл – єдина річка в Північній Африці, яка протікає по найбільшій у світі пустелі Сахара. Тільки завдяки Нілу і його родючій дельті, зародилася найдавніша цивілізація людства – Стародавній Єгипет.

Боротьба за воду стала одним з ключових чинників конфліктованості в Африці з її посушливим кліматом і дефіцитом цього ресурсу. У цьому контексті останнім часом все помітніше стала ускладнюватися проблема розподілу вод другої за довжиною у світі та найбільшої африканської річки Нілу (6,67 тис. км, Амазонка з її довжиною 7,1 тис. км – перша). До причин загострення нільської проблеми слід зарахувати швидке зростання чисельності населення країн басейну річки, нерозвиненість внутрішньої водної інфраструктури. За єгипетсько-суданською угодою від 8 листопада 1959 року АРС має право використовувати 55,5 мільярда кубічних метрів води, а Судан – 18,5 мільярдів.

Ніл для Єгипту – головна життєва артерія, і те, що відбувається вище за течією річки, не може не викликати в Каїрі найпильнішого інтересу, а в низці випадків і серйозного занепокоєння. За заявою колишнього міністра водних ресурсів АРС Махмуда Абу Зейда, нинішнього ресурсу нільських вод скоро не вистачатиме Єгипту. Життя єгиптян абсолютно неможливе без нільської води. Річка в дійсності являє собою стовідсоткове джерело зрошування сільськогосподарських угідь, використовується для побутових і комунальних потреб, річкового судноплавства, туризму і відпочинку. Води Нілу служать для створення запасів прісної води і вироблення електроенергії (Асуанський гідротехнічний комплекс), яка забезпечує, передусім, підприємства важкої індустрії. Найбільший споживач води – сільське господарство.

За будь-якого розвитку подій проблема нільських вод і далі буде залишатися потенційним джерелом розбіжностей, передусім між Єгиптом, Ефіопією і Республікою Судан. Країни нільського басейну, прагнучи збільшити свою квоту, неминуче зачіпають інтереси інших держав, а це рано чи пізно може призвести до конфліктів.